

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214216406
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:7214216406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členiek senátu JUDr. Antónii Kandravej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka a. s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, právne zastúpený Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, proti žalovanej: S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX R., t.č. X. XX, o zaplatenie 268,18 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03. 11. 2015, č. k. 13C/50/2015-94 takto jednodhlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že medzi žalobcom ako bankou a veriteľom a žalovanou ako klientom a dlžníkom došlo k uzavretiu zmluvy o účte v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 708 Obchodného zákonníka, ako aj zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Písomným podaním zo dňa 02. 07. 2015 žalobca uviedol, že žalobou uplatňovaná suma 268,18 Eur pozostáva z istiny vo výške 82,99 Eur, úroku vo výške 20,93 Eur vyčísleného ku dňu 27. 05. 2014, úroku z omeškania vo výške 20,73 Eur vyčísleného ku dňu 27. 05. 2014, neuhradených poplatkov vo výške 45 Eur a debetného zostatku vo výške 98,53 Eur vyčísleného ku dňu 27. 05. 2014. K istine 82,99 Eur žalobca uviedol, že v zmysle čl. V bod 3 BZP pre prečerpanie bola žalovaná k poslednému dňu kalendárneho mesiaca povinná zabezpečiť na svojom bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu mesačných úrokov a úrokov z omeškania. Žalovaná nedodrжала dohodnuté zmluvné podmienky, v dôsledku čoho žalobca určil splatnosť úveru ku dňu 30. 06. 2012. Obrana žalovanej v konaní spočívala v tom, že účet u žalobcu si zriadila v roku 2006 z dôvodu, že agentúra, pre ktorú pracovala ju nútila, aby pre výplatu mzdy si u žalobcu zriadila účet, čo aj učinila. Po zriadení účtu vybrala z neho len sumu 3 000 Sk predstavujúcu výplatu mzdy od agentúry a následne s účtom už nedisponovala. K tvrdeniu žalovanej žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 29. 10. 2015 uviedol, že žalovaná uzatvorila so žalobcom dva zmluvné vzťahy, a to zmluvu o produktových balíčkoch a tiež oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania. Podľa žalobcu išlo o vedomé konanie žalovanej s úmyslom uzatvoriť úverovú zmluvu so žalobcom. Tvrdenie žalovanej o jednorazovom vklade na bežný účet nemá vplyv na záväzok žalovanej ponechať na bežnom účte dostatočné peňažné prostriedky na hradenie zmluvných úrokov za poskytnutie povoleného prečerpania. Podľa žalobcu z povahy produktu povoleného prečerpania bola žalovaná povinná hradiť úroky z vyčerpanej istiny, z čoho možno vyvodit', že ak by žiadne

finančné prostriedky čerpané neboli, žalovanej by tento záväzok nevznikol. So žalobcom predloženého oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 18. 12. 2006 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej, že na základe jej žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 08. 12. 2006, v ktorej žiadosti žalovaná žiadala o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpanie bežného účtu vo výške 10 000 Sk, jej banka poskytuje povolené prečerpanie bežného účtu do výšky úverového limitu 10 000 Sk s účinnosťou od 18. 12. 2006. Účet povoleného prečerpania bol otvorený 18. 12. 2006 a týmto dňom mohol byť úver čerpaný. Žalobca listom zo dňa 10. 02. 2014 označeným ako oznámenie o zosplatnení úveru žalovanej oznámil, že vzhľadom na skutočnosť, že nevyrovnala svoj dlh - záväzok vo výške 163,61 Eur, vrátane príslušenstva stal sa dlh dňom 30. 06. 2012 splatným, a preto ju vyzval na zaplatenie celej dlžnej čiastky vo výške 262,14 Eur najneskôr do 20. 02. 2014. S poukazom na ust. § § 269 ods. 2, § 708 ods. 1, § 710, § 497 Obchodného zákonníka a s poukazom na § § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, § 54 ods. 4 Občianskeho zákonníka a v zmysle ust. § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy súd uzavrel, že žalobca si v predmetnom konaní uplatňoval nárok titulom zmluvy o produktových balíčkoch pre deti, študentov a mladých uzavretej dňa 08. 12. 2006 medzi žalobcom a žalovanou s tým, že žalovanej malo byť zo strany žalobcu dňa 18. 12. 2006 zaslané oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania. Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 18. 12. 2006 nespĺňa náležitosti tak ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, pričom súd uveril tvrdeniam žalovanej, že povolené prečerpanie žalovaná nikdy ani nevyužila. Navyiac tvrdenie žalovanej korešponduje aj s výpisom z účtu, z ktorého vyplýva, že na účet žalovanej bola poskytnutá len jedna platba, a to vo výške 104,89 Eur dňa 18. 12. 2006. V uvedený deň bolo žalovanej zároveň poskytnuté aj povolené prečerpanie. Podľa výpisu z účtu v ďalšom období následne boli žalobcom na účte žalovanej účtované len úhrady poplatkov (vo výpise označené ako service fees) ako napr. v mesiaci október 2007, kde je načítovaný poplatok 1,49 Eur dňa 27. 10. 2007 a následne v mesiaci november dňa 24. 11. 2007, keď opäť bol účtovaný poplatok v sume 0,86 Eur a takto následne každý kalendárny mesiac je účtovaný poplatok za prevod (vo výpise označený ako transferto), pričom ku dňu 30. 06. 2012 súčet týchto poplatkov spolu s poplatkami za upomienky predstavoval sumu 82,99 Eur. Súd mal za preukázanú žalovanou tvrdenú skutočnosť o nečerpaní povoleného prečerpania tým, že žalobca žalovanej oznámil v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania, že dňom 18. 12. 2006 môže byť úver čerpaný, pričom z výpisu z účtu je zrejmé, že žalovanej bola táto suma síce daná k dispozícii, ale v samotnom výpise aj pri položke zo dňa 18. 12. 2006 pri sume 331,94 Eur je uvedené, že sa jedná o nečerpanú istinu. Z ďalšieho prehľadu výpisu súd tiež nemal za preukázané, žeby ku čerpaniu došlo tak ako to predpokladali obchodné podmienky, t. j., aby žalovaná disponovala s peňažnými prostriedkami na účte, resp. žeby pri prevode peňažných prostriedkov prevyšujúcich disponibilný zostatok dochádzalo k čerpaniu úveru, teda, aby aj reálne použila z tohto titulu peňažné prostriedky. Z celého výpisu je zrejmé, že suma, od ktorej žalobca odvíja svoj nárok, je istina sumy tvorená niekoľkoročným účtovaním poplatkov, ktoré žalobca započítaval na istinu a z ktorých si následne v zmysle obchodných podmienok účtoval úroky. Za tohto stavu je žaloba nedôvodná, a preto súd žalobu zamietol.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že žalovaná so žalobcom uzatvorila dva samostatné zmluvné vzťahy, ktoré boli uzatvorené v rozličné dni. Išlo o zmluvu o produktových balíčkoch pre deti, študentov a mladých uzatvorenú dňa 08. 12. 2006 a o oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania V. zo dňa 18. 12. 2006. Pri svojom rozhodovaní mal preto konajúci súd dôsledne odlišovať nároky žalobcu vyplývajúce z debetného zostatku na bežnom účte a nároky vyplývajúce z povoleného prečerpania poskytnutého žalobcom. Žalobcom uplatňovaná výška úrokovej sadzby debetného úroku zodpovedá sankčnej povahe úroku, keď táto je porovnateľná s uplatňovanou výškou sankčného úroku na finančnom trhu. Tento úrok má sankčný charakter a predpokladom jeho vzniku je porušenie povinnosti zo strany žalovanej. Rovnako je to v súlade s najvyššou prípustnou odplatou, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať. Ďalej uviedol, že v konaní spoľahlivo preukázal výšku debetného zostatku na bežnom účte predloženým výpisom z bežného účtu žalovanej. Konajúci súd zamietol nárok žalobcu v časti dlhu žalovanej vyplývajúceho z poskytnutého povolenia prečerpania, keď dal za pravdu žalovanej, že táto povolené prečerpanie nevyužila. S týmto žalobcom nesúhlasí a v prvom rade dáva do pozornosti tvrdenia žalovanej, ktorá najskôr vo veci uvádzala, že žiadne povolené prečerpanie neuzatvorila, keď len pre pracovnú dôvodu potrebovala zriadiť bežný účet u žalobcu, následne už tvrdila, že ona povolené prečerpanie nikdy nevyužila. So žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu žalovanej je zrejme výška vyčerpaných prostriedkov, ako aj zmena výšky týchto

prostriedkov v čase. Poznámka vo výpise z účtu „nečerp. jis.“ zobrazuje kam bola priradená príslušná finančná operácia. Ak teda pri čerpaní - operácia označená ako CMD je poznámka „nečerp. jis.“, táto operácia bola priradená k operáciám na istine (čerpanej i nevyčerpanej) a na jej základe sa vypočíta zostatok nevyčerpanej istiny, ako aj výška istiny vyčerpanej. Na záver zdôraznil, že dôsledné rozlišovanie medzi produktom povoleného prečerpania a bežným účtom je podľa žalobcu mimoriadne dôležitým aspektom potrebným pre spravodlivé rozhodovanie vo veci samej, čo zo strany konajúceho súdu vo vzťahu k povolenému prečerpaniu učené nebolo. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v ust. § 379 - § 381 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo výroku vecne správne.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam dodáva:

8. Predmetom konania je spor zo zmluvy o produktových balíčkoch pre deti, študentov a mladých a zo zmluvy o povolenom prečerpaní, uzatvorených medzi žalobcom a žalovanou v roku 2006. Zmluvy majú bez akýchkoľvek pochybností charakter spotrebiteľskej zmluvy. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Súčasťou zmluvy boli bez akýchkoľvek pochybností aj obchodné podmienky pre povolené prečerpanie E., ktoré žalovaná nijako ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené a nie sú žalovanou ani podpísané!

9. Odvolací súd vychádzajúc zo spisového materiálu sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná povolené prečerpanie z účtu zriadeného u žalobcu nikdy nevyužila. Žalovaná si účet u žalobcu dňa 08. 12. 2006 zriadila len z dôvodu, že v tom období pracovala pre agentúru, ktorá si vynútila, aby si žalovaná pre výplatu mzdy zriadila účet čo aj žalovaná učinila. Zo zriadeného účtu žalovaná vybrala len sumu 3 000 Sk predstavujúcu výplatu mzdy od agentúry a následne už s bežným účtom nedisponovala. Uvedené nepochybne vyplýva z výpisu z účtu žalovanej, z ktorého vyplýva, že na účet žalovanej bola poskytnutá jediná platba vo výške 104,89 Eur dňa 18. 12. 2006 (išlo o výplatu mzdy žalovanej od agentúry) a v uvedený deň, t. j. 18. 12. 2006 bolo okamžite zo strany žalobcu zaslané žalovanej oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania E. (č. I. 12 spisu), ktoré žalovaná podpísala. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o prečerpaní boli obchodné podmienky pre povolené prečerpanie E., ktoré žalovaná nepodpísala. Aj keď na základe zmluvy o prečerpaní poskytol žalobca žalovanej povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky limitu 331,94 Eur formou úveru, žalovaná povolené prečerpanie formou úveru nevyčerpala, a preto nemôže byť zaviazaná na plnenie zo zmluvy o povolenom prečerpaní, ktoré nevyužila.

10. Zo samotného vyjadrenia žalobcu z 30. 06. 2015 vyplýva, že žalovaná suma 268,18 Eur pozostáva z položiek: istina 82,99 Eur, úrok vo výške 20,93 Eur, úrok z omeškania vo výške 20,73 Eur, neuhradené poplatky vo výške 45 Eur a debetný zostatok vo výške 98,53 Eur, pričom istina vo výške 82,99 Eur bola tvorená tým, že v zmysle čl. V bod 3 BZP pre prečerpanie bola žalovaná k poslednému dňu kalendárneho mesiaca povinná zabezpečiť na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu mesačných úrokov a úrokov z omeškania. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že žalovaná istina 82,99 Eur predstavuje žalobcom na účte účtované úhrady servisných poplatkov, pričom súčet týchto poplatkov spolu s poplatkami za upomienky predstavoval sumu 82,99 Eur. Tým, že žalovaná nevyužila povolené prečerpanie V., nemôže byť sankcionovaná, pričom z celého výpisu je zrejmé, že žalovaná istina 82,99 Eur, od ktorej žalobca nárok odvíja je istinou dlžnej sumy tvorenou účtovaním poplatkov, ktoré žalobca započítaval na istinu a z ktorých si následne v zmysle obchodných podmienok účtoval aj úroky, keď pri položke jednotlivých poplatkov je uvedené, že ide o nečerpanú istinu.

11. Ak žalobca v odvolaní argumentuje tým, že dôsledné rozlišovanie medzi produktom povoleného prečerpania a bežným účtom je podľa neho mimoriadne dôležitým aspektom potrebným pre spravodlivé rozhodnutie vo veci samej, ktoré vo vzťahu k povolenému prečerpaniu zo strany súdu učinené nebolo, odvolací súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje odvolací súd zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok žalovanej ako spotrebiteľa za plnenie, ktoré jej po materiálnej stránke nebolo dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa - žalobcu (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských vzťahoch).

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešná žalovaná si trovy odvolacieho konania neuplatnila, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).